

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **G., X.**, IČO: H., zast. JUDr. M., T., proti žalovanému: **S., ul. B., o zaplatenie 9 995 659,04 Sk a prísl.**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. júna 2008 č. k. 46 Cb 495/96 – Sn – 205, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. júna 2008 č. k. 46 Cb 495/96 – Sn – 205 **p o t v r d z u j e.**

O d ô v o d n e n i e :

Pôvodný žalobca V., ako veriteľka cedovala svoju pohľadávku voči dlžníkovi – žalovanému, v sume 9 995 659,04 Sk S., a následne tá zase na žalobcu.

Tento žalobca bol výzvou zo 4.4.2008 vyzvaný na predloženie listinných dôkazov preukazujúcich výšku uplatňovaného nároku. Nakoľko na výzvu nereagoval, bol znova výzvou zo dňa 6.5.2008 na splnenie povinnosti pod vyhrážkou pokuty 25 000 Sk v prípade jej nesplnenia. Ani túto výzvu žalobca nesplnil, preto súd mu uložil v súlade s § 53 ods. 1 OSP poriadkovú pokutu vo výške 25 000 Sk.

Protí tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca. Odôvodnil ho tým, že prvostupňový súd nepostupoval v súlade s ustanovením § 53 ods. 1 OSP a to v tom, že žalobcovi nebol uložený nijaký príkaz, nakoľko neobdržal žiadne rozhodnutie (rozsudok, platobný rozkaz, uznesenie) Krajského súdu v Banskej Bystrici, na základe ktorého by bol žalobcovi uložený príkaz, pre nesplnenie ktorého krajský súd uložil žalobcovi poriadkovú pokutu. Zákon neumožňuje uložiť poriadkovú pokutu z dôvodu nesplnenia si povinnosti uloženej výzvou (ako formy rozhodnutia), tak ako to uvádza Krajský súd v Banskej Bystrici v odôvodnení napadnutého uznesenia, ale len z dôvodov, ktoré uviedol odvolateľ.

Prvostupňový súd nevyhovel autoremedúrou odvolateľovi a spisy postúpil na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods.2, OSP), bez pojednávania prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania rozhodnutia (§ 212 ods.1, § 214 ods. 2 písm. c OSP) dospel k záveru, že odvolanie nie je právne dôvodné, prvostupňový súd rozhodol vecne správne, preto jeho rozhodnutie potvrdil (§ 219 OSP).

Prvostupňový súd odvolaniu autoremedúrou nevyhovел, ale spisy na rozhodnutie o odvolaní predložil odvolaciemu súdu. Čiastočne možno poukázať na dôvody napadnutého uznesenia, avšak pre úplnosť a s prihliadnutím na dôvody odvolania, treba ich doplniť. Za prieťahy v konaní spravidla nesie zodpovednosť súd, aj keď ich nespôsobuje.

Rozdielny názor od odvolateľa má odvolací súd na možnosť uloženia poriadkovej pokuty. Ustanovenie § 53 ods. 1 OSP nehovorí, že len za uloženie príkazov formou rozhodnutia možno uložiť poriadkovú pokutu, ale za nesplnenie príkazu, ktorým je aj výzva súdu.

Sudca musí vec prejednávať a za prejednávanie niešť zodpovednosť. Ak mu účastníkovi súd uložil pokutu bolo to v právomoci súdu. Nebol teda dôvod zasahovať do správneho rozhodnutia prvostupňového súdu o uložení poriadkovej pokuty, preto súd rozhodnutie, ako vecne správne potvrdil.

Za zákonom stanovených podmienok (§ 53 ods. 4 OSP) súd môže uloženú pokutu odpustiť. To spadá do právomoci súdu, ktorý ju uložil, pretože dôvody pre uloženie pokuty boli a niet dôvodov vec riešiť v odvolacom konaní.

Je v právomoci súdu, ktorý pokutu uložil za určitých podmienok (§ 53 ods. 4 OSP) pokutu odpustiť, ale do toho postupu odvolací súd nemôže zasahovať.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. augusta 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu